

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Voor het eerst in Nederland gevonden! (*Linnaea borealis* L.) — Op een excursie van de Groningsche en Zwolsche Afdeelingen van den Jeugdbond te Appelscha in Aug. van 't vorig jaar vond ik bovengenoemde plant. Determineeren was lastig, want de planten bloeiden niet. De bloeitijd is Mei—Juni. Met behulp van Hortus en Herbarium, met Solereder en Wittrock en de Duitsche flora's ben ik met den naam klaar gekomen. Op de vergadering van de floristische Afdeeling der Ned. Bot. Ver. van 28 Dec. j. l. heb ik ze aan onze floristen laten zien. Met goedvinden van de Redactie hoop ik nog wel eens op deze plant in een uitvoeriger stukje terug te komen.

Groningen.

H. HEIDINGA.

Dit zijn slag op slag allerbelangrijkste vondsten: eerst de *Chimophila* bij Naarden en nu *Linnaea* bij Appelscha. Het Noorden, dat voor de botanici reeds zoo belangrijk was door de aanwezigheid van *Rubus saxatilis* en *Cornus suecica*, krijgt nu een nieuwe aantrekkelijkheid. De vindplaats ligt in het Staatsdomein; er is dus goede kans, dat zij beschermd kan blijven. Een heerlijk begin van de werkzaamheid van den Jeugdbond.

RED.

Woudaapjes. — Bij Gouda — geen 20 min. van de stad — is in September van dit jaar een nest met Woudaapjes uitgebroed. Maar . . . toen de jongen totaal zeven stuks waren uitgekomen, zijn ze door een inwoner van Reeuwijk gevonden en op twee-na vermoord. Schandelijk!

Wij meenen, dat het vangen van Woudaapjes strafbaar is. Als dit zoo is, dan zouden we gaarne zien dat U dit als opmerking onder het berichtje plaatste. (ja, strafbaar. T.)

Verleden jaar vonden we een nest van de kleine Karekiet aan slechts twee stengels. Dit is zeker wel een groote zeldzaamheid? Misschien belangrijk genoeg als mededeeling.

E. HOFFMAN, A. SCHEYGRONDT.

De Torenvalk. — „In dit voorjaar vonden wij 2 torenvalken geïnstalleerd in 'n oud kraaiennest, hoog in 'n populier. Dit werd door boeren verstoord. Nu probeerden de vogels 't in 'n oud duivennest op 'n knotwilg. Ook dit werd verstoord. Daarna heeft dat paar toen, ten einde raad, in 'n holte van 'n notenboom gebroed. 't Eigenaardige nu was, dat de 5 eieren zoo maar op 't kale hout lagen, zonder eenigen nestvorm. Dit broedsel kwam — en vloog gedeeltelijk uit.”

Gouda, 4 Oct. 1920.

E. HOFFMAN, M. PEETERS.

Natuurmonumenten. — *Jonge Natuurlijkehebbers!* We gaan een nieuw jaar in. Laten we nu allen beginnen op te komen voor één Vereeniging en wel de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland. Natuurmonumenten verdient ons *aller* steun. Ze komt er in de *allereerste* plaats voor in aanmerking, om haar op alle mogelijke gebied te helpen. Het is heerlijk en belangrijk werk, wat door deze Vereeniging voor ons allen verricht wordt, om te zorgen, dat de mooiste gedeelten van ons land zooveel mogelijk bespaard blijven. Laten we allen opkomen voor het eene schoone doel: **natuurbescherming**. Wordt lid van de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten (minimum contributie f. 1,— per jaar). Treedt toe, het is je plicht, lid te worden. (Lidmaatschap opgeven door middel van de C. C.). Zij, die het wel meenen met het behoud van Nederlandsche natuurschoon, beseffen het edele werk, dat door deze Vereeniging verricht wordt. Het wordt een steeds dringender eisch, om meer terreinen aan te koopen en jullie allen kunt helpen, dit werk te voltooien. Laten alle Jeugd-Vereenigingen op één van haar vergaderingen bijdragen in zamelen voor Natuurmonumenten. Als alle leden één dubbeltje geven, zou dit voor Natuurmonumenten al weer een heele som zijn. Wordt met Nieuwjaar lid, laat dit jullie Nieuwjaarsschenking zijn. Penningmeesters, helpt mee, zorgt, dat Natuurmonumenten op je

kan rekenen! Pakt aan, werkt, het is noodig! •Doe je naam als natuurliefhebbers eer aan!
Wordt lid van de Vereen. t. Beh. v. Natuurmonumenten!

Namens de C. C.

MOLLE EISMA.

Uit Gelderland. — De laatste dagen bladerde ik in eenige oudere jaargangen van de Levende Natuur en wilde U melden, dat ik in den zomer van 1918 de Hazelworm (*Anguis fragilis*) ook in Laag Soeren gezien heb; dit naar aanleiding van het artikel van den heer C. Willemsen te Pannerden in 1916 over de Reptielen van Nederland. Als vervolg op het bericht van den heer G. van Roon, Bergweg 167 te Rotterdam, in de Levende Natuur van 1 November 1917 over het Natuurhistorisch museum tusschen Apeldoorn en Beekbergen wil ik U melden, dat dat museum mij in 1887 reeds bekend was. Toen ik nog al eens in Dieren logeerde omstreeks dat jaar, gingen wij er nog al eens heen en dacht ik dat het allang meer bekend was, zoodat ik het toen niet meldde. In dat jaar (1887) woonde daar een jachtopziener van wijlen Koning Willem den Derde. Later was hij nog eenigen tijd tolbaas aldaar, welke tol later is opgeheven. Er is ook een café aan verbonden.

Hedenochtend (Woensdag 27 October 1920) zag ik hier te Arnhem op het Velperplein een dagpauwoog vliegen; die is zeker wakker geworden door het warme najaarszonnetje.

W. WARNSINCK.

Van een Sperwer, die zijn portret achter liet! — Eenige dagen geleden, toen ik op 't kantoor van den Gemeente-Ontvanger moest zijn, werd ik door dezen opmerkzaam gemaakt op een vogelafdruk tegen een groote spiegelruit aan den buitenkant van zijn kantoor. Achter dat kantoor strekt zich de „Tuin van Eekhout” uit, beplant met groote zware boomen, doch met vlak achter 't gebouw een open ruimte. De afdruk gaf de duidelijke afbeelding van een vliegende roofvogel; duidelijk als op een foto waren tot zelfs de kleinste veertjes van vleugel, borst en staart afgedrukt. Alleen op de plaats van den kop was een vormlooze groep van afdrukken. De groote kracht, waarmee de vogel tegen de ruit aanvloog, kan o. a. ook blijken uit 't feit, dat beide vleugeltoppen mooi aanwezig waren. Ze maken een afstand van 6 d.M. Hij scheen door den stoot bewusteloos te zijn geworden, want een aflopende veeg op de ruit liet duidelijk een afglijden langs deze zien.

Voor de hand ligt, dat de vogel, die hier zijn portret achterliet een roofvogel is, die bij de vervolging van zijn prooi, de spiegelruit niet zag. Een uil, kan 't niet geweest zijn, omdat deze vogel niet op dergelijke wijze zijn voedsel zoekt, het zijn muizen, zooals men weet.

Ik meen het origineel van 't portret te moeten zoeken in een sperwer, waarvan bekend is, dat hij dikwijls tot in 't dulle zijn prooi vervolgt, tot in een serre toe. Ook is mij bekend na een sperwer, die, terwijl hij een musch vervolgde tegen een ruit aanbonsde. Ook zag ik den laatsten tijd in de naaste omgeving van Zwolle een sperwer vliegen. De afdruk van den vogel bestond uit dat fijne stof, afkomstig van huid en veerschilfers, die vooral in den tijd na den rui zoo veel aanwezig zijn.

Zwolle, Nov. '20.

B. G. RUTTINK.

Doodshoofdvlinder. — Staat U mij, die mij reeds jaren lang bezighoudt met het kweken van vlinders en het bestudeeren hunner levensverschijnselen, toe te antwoorden op de vraag van den heer Van Bezooen in Uw maandschrift (Afl. 8):

Ter Haar, die beweert dat de pop van den doodshoofdvlinder overwintert, is daarin *onvolledig*. Slechts enkele poppen van deze soort overwinteren inderdaad. Verreweg de meeste dieren bereiken vóór den winter hun laatste stadium. Merkwaardig is, dat de vóór den winter uitkomende ♀♀ geen eierstok hebben, wat maakt dat de meeste vrouwelijke exemplaren z.g. steriel zijn. Het feit, dat dus slechts weinige vlinders dezer soort zich hier voortplanten, zoude het *onbegrijpelijk* maken, dat de soort toch, vooral in zeer warme zomers, zoo dikwijls en in betrekkelijk zoo grooten getale in ons land (en méér noordelijker landen) wordt aangetroffen. Dit is evenwel niet zoo verwonderlijk, als men bedenkt, dat de eieren, waaruit deze rupsen zijn gekomen, afgezet zijn door vlinders, die uit Zuidelijker streken hierheen zijn komen vliegen. Dit komt bij meer pijlstaartsoorten voor.

Er zou over dit merkwaardige dier meer te vertellen zijn, doch dat doe ik liever in een